

■ ■ ■ Verdwenen verenigingen

De Koninklijke fanfare De

In de vorige editie hadden we het over het ontstaan van de fanfare De Leiegalm, anno 1907.

Lang kon de stichter Gustave Bruneel van de successen van de fanfare De Leiegalm niet genieten. Door ziekte geveld moest hij in 1910 al het dirigierstokje doorgeven. Hij zou enkele jaren later overlijden. De nieuwe dirigent werd Hector Vantieghem, muziekleraar uit Kortrijk.

Zo komen we stilaan aan de vooravond van de eerste wereldoorlog.

Deze oorlog zou een zware tol eisen. Een groot deel van de instrumenten werd opgeëist, verscheidene overlijdens van muzikanten en bestuursleden vielen te betreuren en voor anderen liet hun gezondheid het niet meer toe nog verder lid te blijven. Anderzijds hadden sommigen toch hun instrument op de een of andere manier kunnen verstoppen. Eens de oorlog voorbij, gingen ze met volle moed weer aan de slag.

De eerste repetities hadden plaats bij muzikant **Adolf Feys**, uitbater van Café "Au Chalet" in de Gullegemsesteenweg. Samen met **Charles Tant** bewerkstelligde hij de heropbloei van de fanfare.

We schrijven 1920.

Dankzij de milde steun van de weduwe **Pieter Dekyvere**, konnen van het muziek van Izegem, verschillende muziekinstrumenten worden aangekocht. Zo kreeg de Leiegalm de kans zich verder te ontvlooien.

Datzelfde jaar werden de standregels door het nieuwe bestuur vastgelegd en kreeg de fanfare een nieuw vaandel dat tot 1951 dienst zou doen.

In 1921 stond de fanfare kort onder leiding van **Robert Vantieghem**, zoon van eerder vermelde **Hector**, maar door zijn drukke bezigheden werd hem al vlug ontslag verleend.

Meester Gomaar

Alle geluk. Ondertussen was **Meester Gomaar**, die WO I had meegemaakt, terug in Bissegem. Hij werd gevraagd de leiding van de fanfare op zich te nemen, wat hij graag deed. Een markante figuur, die ook een grote inbreng had in de successen van De Leiegalm in die jaren; sous-chef en bestuurslid van de fanfare was **Remi Dekyvere**.

Remi Dekyvere

Op 23.8.1922 trad hij in het huwelijk met **Renilde Bruneel**, dochter van muziekstichter **Gustave**. Wij citeren even uit de trouwrede: "Die voorman der toonkunst op onze gemeente, de slagader van ons muzikaal leven wilden we en moesten we vieren".

En men gaat verder: "Wij herinneren ons nog goed, hoe hij na den oorlog in gezelschap van enkele andere harts-

tochtelijke muzikanten onbeschoemd de straten al spelen doortrok en leven bracht in de nog teneergeslagen gemeente. En wie eenigzins wat bekend is met het bestieren van een maatschappij, zal wellicht begrijpen wat al tijd, moed, zelfopoffering en volharding er noodig is om toch, spijts alles, de kave recht te houden. Ach muzikanten mocht dit u tot een voorbeeld strekken van broederlijkheid, van onderlinge genegenheid, van verkleefdheid aan uwe maatschappij, van werklust om u in de kunst te volmaken."

Op 15 juni 1923 werd de fanfare De Leiegalm een vzw en verschenen de standregels in het Belgisch Staatsblad.

Arthur Dekyvere (vlashandelaar), **Emile Ameye** (vlashandelaar) **Camille Huyssentruyt** (bijzondere), **Achiel Ghekiere** (vlashandelaar), **Adolf Feys** (schrijnwerker), **Gustave Delbeke** (vlashandelaar), **Paul Dequae** (veloverkoper), **Emile Dumon** (metsersbaas), **Henri Coolsaet** (vlashandelaar), **Hector Devlies** (landbouwer) en **Henri Dekyvere** (vlashandelaar). **Arthur Dekyvere** was

voorzitter en **Camille Huyssentruyt** schatbewaarder. Allemaal bestuursleden gerekruteerd uit de middenstandsklasse. Dat zorgde ook voor wat na-ijver en men sprak wel eens van het 'rijk' muziek.

Onder de voorzichtige en kundige leiding van **Meester Gomaar** kwam De Leiegalm al vlug tot een hoger peil.

Dit resulteerde in enkele onvergetelijke uitstappen. De Leiegalm was te gast op een festival in Oostende in 1924. Zij trokken naar Antwerpen in 1925 en hetzelfde jaar naar Avelgem waar het 50-

Leiegalm

Van links naar rechts:

01. Arthur Desmet, 02. Remi Pieters, 03 Remi Dekijvere (onder dirigent), 04. Stanne Carette (drager Grosse Caisse), 05...., 06. Jules Lagae, 07. Maurice Deprez, 08. Arthur Lecoutere, 09. Arthur D'Haene, 10. Octaaf Lecluyse, 11. Maurice Dekijvere (uitbater van De Neerbeek) 12. Gustaaf Soen, 13. Henri Hellebuyck, 14. Paul Dequae (vader van Dries Dequae) 15. Medard Desplenter, 16. Marcel Kerkhof, 17. Victor Espriet, 18. Firmain Vanbeselaere, 19. Adolf D'Haene, 20. Gaston Mestdag, 21., 22. Jules Masselis, 23., 24. Joseph Picavet (uitbater van herberg 't Arsenaal), 25. Joseph Maertens, 26., 27., 28., 29.

jarig bestaan van "De Verenigde Vrienden" werd gevierd. Jaarlijks was er met de septemberkermis een concert op de kiosk, de deelnames aan de stoeten die werden georganiseerd ter gelegenheid van de 11 novembervieringen - de wapenstilstand werd toen nog uitbundig gevierd - en natuurlijk het Sint-Ceciliafeest.

Ook 1930 zou een druk jaar worden. Ter gelegenheid van de wereldtentoonstelling in Antwerpen, deed de fanfare een tweedaagse uitstap naar Antwerpen. Arthur Claerhout, alias Sproete, en Remi Vermeersch baatten er een biertent "Vrolijk België" uit. Er werd wat afgelachen en je kunt je wel voorstellen dat het gerstenat er rijkelijk vloeide. Op zondag 18 mei waren er in Bissegem eeuwfeesten ter gelegenheid van de 100ste verjaardag van 's lands onafhankelijkheid en hierbij gaf De Leiegalm een concert. Stilaan zouden ook de traditionele uitstappen naar zee op gang komen. Iedereen wilde erbij zijn en soms moest men twee of zelfs drie bussen inleggen om al de sympathisanten te laten meereizen.

Zo werd De Leiegalm in 1932 uitgenodigd op een festival in De Haan.

Vele jaren later werd nog steeds met veel respect over Meester Gomaar gesproken.

Wij citeren uit een artikel van 1957.

Hij bleef de graaggeziene en toegenegen muziekmeester van "De Leiegalm" tot in 't jaar 1933. Na zoveel jaren wijselijk bestuur, zou Meester Gomaar heengaan.

"Ja de tijd spoedt heen, en nieuwe banen wenken.

Neem pet en hoed af, wanneer gij hem ontmoet, voor wat hij uit genegenheid en belangloos deed. Dit is een figuur van bij ons."

De kermis was altijd weer een drukke periode voor de fanfare, want er werd meerderen dagen kermis gevierd.

We hoeven er geen tekeningetje bij maken dat het dagen waren dat het gerstenat rijkelijk vloeide.

- Op zaterdag werd de kiosk klaargezet op Bissegemplaats. Dat was een constructie op tonnen van Brouwerij Vansteenekiste.
- Op zondag was er kermis in de Kortrijkstraat en op de Plaats.
- Op maandag was er kermis in de Heulsestraat en leperstraat.
- De dinsdag was de zwaarste dag en uren ver bekend in de streek, "Statiestraete kermesse". Wij denken hierbij aan de memorabele koerswedstrijden met "Sproete" alias **Arthur Claerhout**.

- Op woensdag was er dan weer kermis in de Hoge Kortrijkstraat.

- Donderdagavond gaf de Leiegalm ieder jaar een concert op de kiosk op Bissegemplaats.

- Vrijdagavond was er koningschieting van de schuttersgilde Sint Sebastiaen.

- Zo zijn we gekomen aan de eerste zondag van oktober en toen was het kermis op het gehucht "De Knock".

- De tweede zondag van oktober was er ook nog kermis op de wijken "Koffiehoek" en "'t Zonneke".

En dan volgden nog de herbergkermissen. Ieder weekend werd in verschillende herbergen kaarting en bolling georganiseerd en dit de hele winter door.

Op de foto bovenaan is eigenlijk maar de helft van de fanfare vertegenwoordigd. Er waren toen zo veel herbergen in Bissegem dat het onmogelijk was om die allemaal te bezoeken. Vandaar dat het muziek in twee werd verdeeld en elke groep zijn deel van de cafés bezocht.

Pittig detail: overal was er een gratis pint van de waard.

Men maakte er zelfs een heuse verkleedpartij van en er was niet veel nodig om er de ambiance in te krijgen.

Zeg nu nog eens dat wij van onze voorouders niets kunnen leren! ●

P.V.

Vandalenstreken zijn **GEEN** heldenstreken!